

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208515
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817208515.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Tomáš Kušník s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Z. L., P. X.XX.XXXX, X. Y. X, X. Č. P. XXX, XXX XX D. Y., Č. Z., o zaplatenie 595,85 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 19.10.2018, č.k. 5Csp/198/2017 -99 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Zároveň vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný svoje faktické bydlisko ako miesto, kde sa zdržuje s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo, nemá na území Slovenskej republiky, v mieste evidovaného trvalého pobytu v Y. sa nezdržiava (tu má hlásený iba pobyt bezdomovca). Reálne žalovaný býva v Č. Z. na adrese P. XXX, D. Y.. Uvedené závery vyplývali z pripojeného súdneho spisu sp.zn. 5Pc/3/2017 ako aj z trestných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13Tcud/1/2017 a 13Tcud/2/2017, kde žalovaný vo výpovedi uviedol, že sa trvalo zdržiava v Č. Z., tam býva a pracuje v spoločnosti B. N., H..Z..A.. s úmyslom sa tam zdržiavať trvalo. Zo spisového materiálu sp.zn. 5Pc/3/2017 vyplývalo, že žalovaný sa do Č. Z. odsťahoval v roku 2016 a na územie Slovenskej republiky odvtedy prišiel iba dvakrát.

3. Na základe uvedeného súd prvej inštancie na vec aplikoval ustanovenia čl. 4 ods. 1, čl. 5 ods. 1, čl. 18 ods. 2, čl. 19, čl. 19, čl. 26 ods. 1, 2, čl. 28 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/25012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ako aj ustanovenia § 3 ods. 1, § 12 ods. 1 a §23a ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov ako aj § 161 ods. 1,2 a §9 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vec právne uzavrel tak, že táto nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, nakoľko konanie začalo po 10.1.2015, teda z hľadiska časovej ako aj teritoriálnej pôsobnosti je potrebné aplikovať na vec nariadenie č. 1215/2012, ktoré v článku 18 a 19 upravuje obligatórnu právomoc a ukladajú žalobcom v sporoch zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť uplatniť svoj nárok proti spotrebiteľovi na súde toho členského štátu, v ktorom má žalovaný (spotrebiteľ) bydlisko. Vzhľadom na skutkové závery mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný má bydlisko v Č. Z. na adrese P. XXX, D. Y.. Na základe uvedeného neboli splnené procesné podmienky, a to podmienka právomoci súdu, preto súd podľa § 161 ods.2 CSP konanie zastavil.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.III. ÚS 239/2010 zo dňa 22. 06. 2010, podľa ktorého: „Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, že najvyšší súd nesprávne bral do úvahy evidovaný trvalý pobyt, ústavný súd uvádza, že pri určovaní všeobecného súdu občana nemôže byť smerodajný len údaj o jeho trvalom pobyte, ktorý je zaznamenaný v príslušných evidenciách, ale má sa vychádzať z bydliska takejto osoby. Pritom bydliskom je miesto pobytu osoby, ktorá má úmysel sa na danom mieste trvale (nie prechodne) zdržiavať. Až keď bydliska niet, je všeobecným súdom občana súd, v obvode ktorého sa zdržiava. Z toho ale zároveň vyplýva, že nie je vylúčené, aby vo veci konajúci súd prihliadal na evidovaný trvalý pobyt, ktorý sa v drvivej väčšine prípadov zhoduje s reálnym bydliskom tej-ktorej osoby.“ Taktiež poukázal na ust. § 3 ods. 1, § 6 ods. 1 a § 8 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanom Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej aj „zákon o hlásení pobytu“). Keďže žalovaný sa na trvalý pobyt v Č. Z. neprihlásil a nijako nepreukázal, že by sa chcel trvalo zdržiavať na adrese P. XXX, D. Y., Č. Z., mal žalobca za to, že trvalý pobyt žalovaného evidovaný v Slovenskej republike je naďalej jeho bydliskom. Ďalej namietal, že postup súdu prvej inštancie je spôsobilý vytvoriť pre žalobcu krajne nespravodlivú a právne neúnosnú situáciu, kedy by na základe rovnakých informácií a podania žaloby na súde Č. Z. mohol český súd vyhlásiť, že nemá právomoc vec prejednať, nakoľko bydliskom žalovaného je Slovenská republika, keďže žalovaný má na jej území hlásený trvalý pobyt a nepodarilo sa zistiť, že by sa zdržiaval na území Č. Z. s úmyslom zdržiavať sa tam natrvalo. Napokon žalobca poukázal na to, že nemá inú možnosť, ako zisťovať bydlisko žalovaného dopytom na Register obyvateľov SR a preto považuje za nespravodlivé, ak by súd vyhlásil, že nemá právomoc vec prejednať napriek informácii z Registra obyvateľov Slovenskej republiky o tom, že spotrebiteľ má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a do dňa podania tejto informácie neoznámil v zmysle ust. §6 ods. 1 zákona o hlásení pobytu, že nemá záujem trvalo sa zdržiavať na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. n) CSP), preskúmal rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Odvolaciemu súdu je z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie zrejmé, že žalovaný sa zdržiava na adrese P. XXX, D. Y., Č. Z., čo nerozporuje ani samotný žalobca. Žalobca v odvolaní namieta iba tú skutočnosť, že ak by mal žalovaný v úmysle zdržiavať sa v Č. Z. trvalo, mal v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 zákona o hlásení pobytu ohlásiť skončenie trvalého pobytu. Keďže tak neurobil, nemožno konštatovať, že sa vysťahoval do zahraničia s úmyslom žiť tam trvale.

8. K uvedenému odvolací súd uvádza, že Register obyvateľov predstavuje základný integračný nástroj štátneho informačného systému a hlavný zdroj identifikačných, lokačných, relačných a administratívnych údajov o obyvateľoch Slovenskej republiky pre výkon štátnej správy a pre ostatné informačné systémy štátnej správy, obce, fyzické a právnické osoby, avšak z jeho údajov nemožno vychádzať pri posudzovaní pojmu bydlisko, keďže obsah tohto pojmu vychádza z odlišných kritérií ako je tomu v prípade pojmu pobyt upraveného v zákone o hlásení pobytu. Práve z uvedeného dôvodu nesplnenie povinnosti podľa § 6 ods. 1 zákona o hlásení pobytu nemá vplyv na faktické ustálenie miesta bydliska, keďže uvedený pojem nie je totožný s pojmom trvalý pobyt ale je nevyhnutné ho chápať ako miesto, kde sa osoba zdržiava s úmyslom zdržiavať sa na danom mieste trvale. Na uvedenú skutočnosť nemá teda vplyv to, či osoba je alebo nie je evidovaná na pobyt na určitom mieste ale je potrebné prihliadať na všetky okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolností predmetného prípadu a to, že žalovaný má v mieste trvalého pobytu hlásený pobyt bezdomovca, na poslednej adrese jeho trvalého pobytu je poštovým doručovateľom označovaný ako neznámy a z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od apríla 2016 žije v Č. Z., kde má zabezpečené

bývanie a zamestnanie a na územie Slovenskej republiky sa vracia iba sporadicky za určitým účelom, záver súdu prvej inštancie o mieste bydliska žalovaného bol správny.

9. Čo sa týka žalobcom namietanej skutočnosti, že postupom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil, že nemá právomoc vec prejednať a rozhodnúť a konanie zastavil, dôjde k nespravodlivej a právne neúnosnej situácii, ak aj súd Č. Z. rozhodne, že žalovaný na jeho území nemá bydlisko, keďže tam nemá hlásený trvalý pobyt, čím nebude daná ani právomoc českého súdu na prejednanie veci, k uvedenému odvolací súd uvádza, že sa jedná o hypotetickú situáciu a nie je v kompetencii odvolacieho súdu prejednať rozhodnutie českých súdov. Je nevyhnutné poukázať na to, že právomoc súdu na prejednanie a rozhodnutie sa skúma ku dňu začatia konania, a teda následná zmena bydliska nemá vplyv na zánik právomoci súdu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný ku dňu podania žaloby na súde, a to k 13.11.2017 jednoznačne nemal bydlisko na území Slovenskej republiky, preto nebola daná právomoc slovenských súdov vec prejednať a rozhodnúť.

10. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).